

Fantomerna på operan

KAMELOT

Symfonimetal av mästervoeter

2003 var året då Kamelot blev allmånkunskap inom metalvärlden efter att bandet gett sig på att tolka Goethes storepos 'Faust' på skivan 'Epica'. Fem år senare är de på spökturné för att marknadsföra sitt senaste mästerverk, 'Ghost Opera', som nyligen dessutom återsläpptes, nu med en bonusskiva innehållandes en livespelning som bandet spelade in och ville släppa. Det här är sagan om Kamelot...

Text: Daniel Källmalm
Foto: Daniel Källmalm & SPV
Utförd: 2008.05.01

Intro

1991 vad året då Gitarristen Thomas Youngblood och trumslagaren Richard Warner bildade Kamelot. 1994 fick bandet skivkontrakt och 1995 släpptes bandets debutskiva 'Eternity' och 'Dominion' kom sedan 1997. Året efter 'Dominion' kom 'Siege Perilous' där större delen av Kamelots nuvarande sättning cementerades i och med att trumslagare Casey Grillo och sångare Kahn tog plats i bandet, det var bara vårt intervjuoffer Oliver Palotai som anlände senare, nämligen 2005 - i oktober till och med.

Del ett, turné I, Ghost Opera tour

Det var en fin dag den 1 maj 2008 då vi samtalade med Kamelots senaste tillskott i laguppställningen, keyboardisten Oliver Pa-

lotai. Detta inför bandets konsert i Stockholm, en av de avslutande spelningarna under deras andra del av bandets turné för att marknadsföra 'Ghost Opera' eller kanske "Ghost Opera, The Second Coming".

Oliver berättar lite grann om hur turnén börjar lida mot sitt slut innan vi startar inspelningen och sedan säger han samma sak igen så att vi kan spela in det hela.

- Turnén har gått riktigt bra och nu börjar den så sakteliga lida mot sitt slut. Om du följt Kamelots historia har det varit en stadig klättring uppåt och denna andra del av 'Ghost Opera' turnén markerar ytterligare en nivå för oss.

En nivå som innebär utsålda spelningar på fler arenor och kanske något som innebär att bandet skall söka större arenor i fortsätt-

ningen, men den saken är inte så lätt som det kan tyckas.

- Vi hoppas att vi kan flytta uppåt till större arenor på vissa platser. Men det är inte så enkelt eftersom det finns de arenor som håller kanske tusen personer och sedan är nästa steg 3000 till 5000 så det finns helt enkelt ingenting där emellan. Som i den här staden (Stockholm) finns det ingenting som bara är lite större.

Då menar han Klubben i Fryshuset som inte är alltför stor och som var slutsåld kvällen till ära. Och sedan på frågan om vad han föredrar, Europa eller Amerika svarar han helt enkelt:

- Jag är tysk!

Ja, onekligen är han det, men det hindrar väl inte direkt honom från att ha en åsikt kring var det är mest intressant eller roligt att framföra sin musik så när broder

>>

En ensam vålnad beträder scenen och börjar spela på fiolintrot till Kamelots senaste skivan när det är dags för Kamelot att beträda scenen. Foto: Daniel Källmalm

Kläderna förstärker verkligen posen... men inte så han ser tuffare ut! Foto: Daniel Källmalm

Scenkläder passar bättre, men nu såg han mer skitnödig ut...

Caj klarifierar frågan får vi i alla fall ett kryptiskt svar som inte handlar om hans och tillika Kai Hansens nationalitet.

- Det är svårt att säga, den amerikanska publiken är cool men Europa är så annorlunda (stating the obvious) vet du, varje land är så annorlunda, mentaliteten är annorlunda. Jämför Grekland med Finland, Spanien med Tyskland, och USA är förstås mer enhetligt, jag gillar båda och kan inte säga om jag föredrar något framför det andra.

Ett diplomatiskt svar kan man onekligen säga. 'Ghost Opera', bandets senaste utgivning visar

på teknisk melodiös musik med körer och symfoniska element. Men är det så bra att spela live? Mina erfarenheter säger att det är det, jag såg ändå bandet en gång några år tidigare än intervjun, på den tiden då Oliver hjälpte Kamelot som turnékeyboardsnubbe. Men 'Ghost Opera' är ändå än mer utvecklad och avancerad än bandets tidigare alster, så är några av 'Ghost Operas' låtar kul att spela live?

- Det är de verkligen, speciellt nu under den andra delen av turnén, under den första delen tror jag knappt att albumet hade kommit ut. Låtarna var helt nya

för publiken då men nu sjunger de med och tjoar och uppskattar att vi spelar dem, det blir mycket enklare så, tycker Oliver som förklarar kort att feedbacken från publiken är mycket viktig. Vi återkommer till den saken lite senare i denna artikel.

Är det kanske så att Kamelot har en yngre och ny publik numer? Kanske har 'Ghost Opera' öppnat lite nya dörrar för bandet och därmed har de nått en ny publik, om så är fallet kan de verkligen känna till de äldre låtarna? Enligt Oliver är publiken med på noterna oavsett om nya eller äldre låtar men en sak slår honom

med publiken nuförtiden.

- Vi är faktiskt förvånade över hur ung publiken i de främre raderna är, de flesta av dem är under tjugo, de äldre kommer fortfarande men håller sig längre bak, berättar Oliver.

Att fördelningen ser ut på det viset är inget problem för Oliver eftersom den yngre publiken är mer entusiastisk än den äldre.

- Jag bryr mig egentligen inte det minsta om publikens ålder men den yngre publiken är så super entusiastisk, förklarar Oliver.

II, Om turnerande

När det gäller turnerande och när

ämnet i artikeln rör just detta kan det ju vara intressant att veta vad Oliver tycker om denna sak. De flesta musiker säger ju att de älskar allt med att vara på vägarna och sova i bussen och allt det där. Oliver å sin sida är inte lika positiv, det är inte så glamoröst som vissa vill ge sken av.

- Det är lite sådär, jag gillar att vara på scen och jag gillar att spela men ärligt talat är jag inte speciellt road av att turnera. Det har lite grann att göra med att jag är en väldigt ordningsam person, jag gillar att kliva upp på morgnarna och arbeta hela dagen med musik, att producera, lära ut,

och jag arbetar med många band ända in på kvällskvisten, förklarar Oliver som menar på att han inte har tillräckligt med rutiner i sitt liv.

- Många människor har alldeles för mycket rutiner i sitt liv men jag har alldeles för lite. På turné brukar allt bli rätt kaotiskt och man spelar vid olika tidpunkter på kvällarna och sedan ska man med färjor, plan och så vidare. Det låter rätt coolt men om man håller på med det under sju års tid som jag gjort med en massa olika band, blir det ganska jobbigt i längden.

Det blir förstås en hel del ru- >>

tin i ett sådant liv också, spela, åka buss, packa upp utrustning, packa ned, soundchecka och så vidare, det blir inrutat det också. Inte för att jag har någon erfarenhet men det är jag som håller i makten över vad jag skriver och därför skriver jag så. Caj påpekar att bussen i alla fall verkar bekväm och att den dessutom luktar gott (konstig kommentar men vem är jag att döma?). Oliver håller med i den saken.

- Bussen är fantastisk, tycker Oliver. Men om man åker i vissa

länder och försöker sova får man underliga drömmar.

Undrar vilken typ av underliga drömmar han menar, kanske den om att man upptäcker att ens badkar är fullt med blod och kroppsdelar, kanske någon annan? Ingen ville utforska den saken så mycket närmare. Men den stora frågan är förstås vilket land som är sämst och den vill inte Oliver svara på.

- Jag vill inte säga det eftersom jag inte vill förolämpa någon.

Han påpekar dock att Sverige

inte är det sämsta landet när Caj frågar om den saken, faktum är att han påstår sig gilla de svenska vägarna.

- Nej, nej, Sverige är riktigt bra och det säger jag inte bara för att jag är här, jag skulle vilja säga att de skandinaviska vägarna kanske är de slätaste i världen.

Kanske motorvägarna är hålfria och inte guppiga men de är grovgrusasfalt och det är inte speciellt roligt, jag gillar inte de svenska vägarna och det är den fula Moderatledarens fel.

Kamelot

- Men i bussen vänjer man sig vid ett visst brus, förklarar Oliver och han lider då således inte av den svenske statsministerns totala brist på intelligens och kompetens.

När vi sedan talar om brus kan man ju fundera lite, inte högt ISO-brus i kameran utan hörs det mycket sådant från publiken? Oliver förklarar att han använder hörselskydd, vilket förstås är ett bra val.

- Jag har alltid hörselskydd och på scen har vi ett helt annat ljud

än publiken hör, förklarar Oliver. Jag hör i min monitor mer keyboards för att jag ska höra vad jag spelar, så jag hör inte publiken speciellt mycket och jag har alltid hörselskydd oavsett om jag spelar metal, Jazz eller klassisk musik, jag vill inte vakna upp en morgon med Tinnitus.

Inte jag heller, det vore inget roligt med något sådant. I slutändan av denna del förklarar Oliver att han oftast trott att svenskarna ska vara tillbakadragna och lite fega, vilket i och för sig är rätt,

men att de förvånar honom genom att ha massor av energi på konserter och så. Med lite sprit får svensken råg i ryggen och enligt Oliver är svenskar en bra publik.

Del två, Ghost Opera I, Ghost Opera

I Hallowed har vi recenserat 'Ghost Opera' och vad vi tycker kan ni läsa på den vanliga platsen, här ska vi tala lite grann med Oliver om denna skiva som enligt vårt intervjuoffer är en naturlig utveckling av bandets musik snarare än en radikal förändring. Skivan är ändå så pass utvecklad att det inte är en ytterligare 'Black Halo' eller 'Epica'.

- 'Ghost Opera' är inte en ny 'Epica' eller 'Black Halo' utan något annorlunda och ett naturligt steg i Kamelots utveckling, förklarar Oliver som inte vill förändra någonting med resultatet som blev 'Ghost Opera'.

'Ghost Opera' är enligt Oliver en djupare skiva än Kamelots tidigare releaser.

- Jag tycker att den är mörkare och mer melankolisk, förklarar Oliver. Orkestrationen har också förändrats en del men det är naturligt att om du har ett gäng skivor är det lite av ett måste att förändras en del, tycker han.

Jag kan hålla med om att det inte är bra att bara göra om samma sak om och om igen utan att viss förändring är ett måste. Det gör också att Oliver ännu förstås inte kan sia om vad som skall komma till nästa album.

'Ghost Opera' släpptes nyligen som en "Second Coming" med en bonusplatta från en livespelning i Serbien. Men vad är egentligen skillnaden och varför släppa en nya version bara ett halvår efter den första?

- Den ursprungliga idén var att släppa ytterligare en liveskiva från en spelning i Serbien, förklarar Oliver. Men sedan bestämde

>>

vi oss för att slänga med 'Ghost Opera' för dem som ännu inte skaffat den. Så i grund och botten får du två album till priset av ett.

Två skivor till priset av en är onekligen en schyst deal men alla fans är inte riktigt med på den dealen. I mitt tycke är det lite märkligt men det är klart man kanske inte vill köpa något man redan köpt, då går det ju faktiskt att strunta i ett inköp av den skivan. Folk som samlar borde inte klaga med tanke på att ju mer artiklar de kan samla, desto mer intressant samling.

- Det är märkligt att folk alltid ser det från den sidan, tycker Oliver - den negativa sidan menar han förstås. Vi kunde förstås bara ha släppt liveskivan och vi kanske skulle haft ett annat omslag

och kallat den för en liveskiva med 'Ghost Opera' som bonus. Men å andra sidan kanske folk blivit irriterade då också för att de redan köpt 'Ghost Opera', det är svårt att vara alla till lags, konstaterar Oliver.

Det senare är så sant. Och om priset ändå inte är högre än ett album kan man ju alltid säga att det är en liveskiva med bonusmaterial, vilket skulle kunna rättfärdiga ett köp av den skivan. Det är i alla fall vad Oliver tycker och skribenten kan väl sägas hålla med honom. Så man skall köpa denna skiva även om man köpt den gamla varianten eftersom denna innehåller en livekiva, det är inga remasters eller liknande.

- Förutom bildmaterialet och lite videos är det samma 'Ghost

Opera' som släpptes ett halvår tidigare, förklarar Oliver.

En 'Ghost Opera' Oliver är mycket nöjd med, som jag skrev tidigare vill han inte förändra någonting och är säker på att de övriga i bandet delar den uppfattningen.

- Jag tror att alla är nöjda med låtarna, säger han. Det är klart att jag har min personliga hitlista med favoritlåtar men jag är nöjd med alla låtar, avslöja Oliver bestämt.

Han nämner favoritlåtar, så vilka är dessa favoritlåtar?

- Jag älskar *Eden Echo*, förklarar han. Pianointrot, mittpartiet med piano, som keyboardist ser jag självklart allt lite grann åt keyboardhållet. *Ghost Opera* i sig självt är också kul, har mycket

kraft och får mycket bra respons från publiken. Jag gillar också historien bakom *Blücher*, det är dessa tre låtar.

II, Ghost Opera and Beyond

Om nu 'Ghost Opera' är denna framåtskridande skiva som markerar ytterligare ett steg uppåt för Kamelot, vad är då skillnaden mellan Kamelot nu och före skivan? Är det någon större skillnad eller är det bara ett naturligt steg från 'The Black Halo'? Om ni vill veta vad jag tycker får ni läsa i recensionen som ni finner på samma sida som alla andra recensioner. www.hallowed.se/senaste.html. Enligt Oliver är det ingen större skillnad på Kamelot före och efter spökoperan.

- Det är svårt att säga, börjar

Oliver. Som musiker tenderar man att vara studerande hela tiden för att expandera sin kunskap, förklarar han väldigt pedagogiskt. Kanske har det något att göra med att han lär ut musik?

Han förklarar dock att saker och ting förändras över tid.

- Man lyssnar till andra band och andra musikstilar förändrar en hela tiden, förklarar Oliver. Jag är inte samma person nu som när jag började spela för Kamelot. Det är en personlig utveckling för varje person i bandet hela tiden, så, ja...

Det senaste var väl kanske inte det mest sannolika slutet eftersom det inte sade någonting egentligen men om jag får försöka mig på lite hobbydechiffreering kan jag anta att han menar

att varje person i bandet utvecklas som person och musiker hela tiden så att det är svårt att se någon direkt förändring bara sådär från före och efter en skiva.

- Precis, jag har fortfarande två armar, påpekar han och skrattar lite grann.

Men inget tredje ben eller öga? Det undrade min bror, och faktiskt blev reaktionen lite konstig och misstänkt faktiskt, svaret blev:

- Jag kan inte berätta om den saken, säger han och dröjer lite med fortsättningen. Men en dag kommer världen få veta.

Hur ska man egentligen tolka det ovanstående? Kanske har han något av det? Kanske är han bara mystiskt? Jag tror dock att han är en treögd utomjording från pla-

>>

"Kneel before your God!" Publiken är Khans gud...

neten *Grazinsh*, men den teorin kan grusas en aning av koldioxidutsläppen som hotar vår planet. Men vi lämnar den saken för att förhöra oss om framtiden, hur är det egentligen med planer för kommande album?

- Vi har vissa planer, bekräftar Herr Oliver. Det kommer troligtvis att bli ett konceptalbum, om vad kan jag inte berätta ännu men vi kommer troligen starta den kreativa processen direkt efter denna turné.

Alltså redan ett par månader, förlåt nästan ett år efter 'Ghost Opera' är planerna på en ny skiva i antågande, antar att det inte

är så tätt inpå som det hade varit om version två av 'Ghost Opera' hade varit den första.

- Vi samlar in de första idéerna och kommunicerar lite grann och sedan kommer vi mötas i Norge eller i USA för lite skrivsessioner, klagör Oliver.

Skrivsessioner och diverse festivalspelningar och förstås en turné i USA är vad som kommer upp efter denna sista del av Europaturnérandet.

- Vi kommer att spela på Wacken, förklarar Oliver. Vi har fått en schysst spelning där, vi kommer att spela på huvudscenen vid sex tror jag. Sedan har vi fått anbud

Foto: Daniel Källmalm

från andra festivaler men det är inte något klart kring det ännu. Och i oktober kommer vi att turnera i USA och bortsett från det kommer alla i bandet vara upptagna med sina egna projekt.

I USA kommer Kamelot att spela med Olivers landsmän Edguy. Man får ofta känslan av att dessa band inom en genre känner varandra, detta eftersom de ofta gästar varandras skivor och så vidare. Men kan det verkligen vara så med tanke på hur många band som faktiskt existerar? Ja, Oliver förklarar hur det ligger till, och hur jag som vanligt har rätt i mina antaganden, han känner Edguy.

- Ja, jag känner dem väl, vi har

spelat tillsammans vid några tillfällen, förklarar Oliver. Jag spelar gitarr för Doros band och de var med oss och vi har spelat med dem för ett litet tag sedan, det kallades faktiskt för "The Edguy Show". Jag känner dem väl, det är en av de där personliga kontakterna som finns, de bor inte heller så långt från där jag växte upp i Frankfurt i Tyskland.

Han känner Edguy, som sagt, men hur är det med andra band på scenen?

- Scenen är faktiskt inte så stor, tycker Oliver. Man åker till en festival och: "hej" och sedan flyger man till nästa och: "hej", man ser samma folk överallt.

I vissa fall är världen onekli-

Bandfoto: SPV

Oliver njuter av solen vid turnébussen. Foto: Daniel Källmalm

gen väldigt liten och egentligen finns det väl inte speciellt många band i genren så det är väl inte speciellt märkligt att många musiker känner varandra och arbetar med varandras projekt. Hur är det egentligen då med fansen? Finns det fans som musiker känner igen som kommer till konserter om och om igen?

- Oh ja, svarar Oliver snabbt. De blir faktiskt förvånade att jag känner igen dem när jag träffar dem två år senare eller så. Vi kan se de två första raderna men bortom det blir det svårt med tanke på ljuset. Fans kommer också till bussen och samtalar med oss,

självklart memorerar jag deras ansikten men jag är inte lika bra på namn, förklarar Oliver.

Så som avslutning funderar vi lite över hur Kamelots kontakt med publiken är. Har bandet bra kontakter med publiken? Oliver elaborerar kring den saken som avslutning på denna artikel.

- Ja, vi har bra kontakt med publiken, bekräftar han. Speciellt på turnéerna får jag så mycket energi tillbaka från publiken och det är det viktigaste för oss musiker.

Så där hör ni Kamelotfans, ta åt er och fortsätt ge bandet energi när de är ute på vägarna.

Dir.K